

El llibre

SECRET

de les
princeses
que també
es tiren
pets

Ilan Brenman
Ionit Zilberman

animallibres

Al món creixen moltes coses: unghes, cabells, peus, braços... La Laura també ha crescut.

I quan creixem, molts cops ens oblidem de coses que van ocórrer en el passat.

Una tarda, després de l'escola, la Laura va arribar a casa, va llançar la motxilla a l'habitació, es va rentar les mans i es va menjar el superberenar que li havia preparat la Valèria.

Amb la panxa plena, se'n va anar al seu lloc preferit, la biblioteca del pare, per fer la digestió. S'acomodà a la millor butaca del món i començà a observar aquella multitud d'històries. Abans de fer els deures, sempre llegia una estona.

La Laura es va aixecar i va començar a passar els dits pel lloc dels llibres, quan, de sobte, una volva de pols li va caure sobre la punta del nas. Va ajuntar els ulls intentant observar-la i, d'una bufada, la féu tornar a enlairar-se.

En això, la nena va veure més volves que queien com la neu des de la part més alta de la prestatgeria de la biblioteca. Totes sortien del mateix lloc: un llibre gros i marró.

La Laura, que era molt curiosa, va agafar una escala petitona de la cuina, la va arrambar a la prestatgeria i inicià l'escalada. Quan la nena agafà el llibre d'on sortien les volves de pols i llegí la coberta... gairebé cau de l'ensurt!

Semblava que una allau de records li havia envaït el pensament, el món girava, rodolava al seu voltant. Va respirar fondo, va baixar de l'escala amb calma, s'escarxofà a la butaca, obrí bé els ulls i llegí:

El llibre secret de les princeses

Com podia haver-lo oblidat! «Créixer fa oblidar algunes coses a la gent», va pensar. Allà estaven les princeses més maques del món i els seus secrets.

La Laura va obrir el llibre i, a l'instant, va veure un capítol que li va dibuixar un somriure tan gran com la Lluna: «Problemes gastrointestinals i flatulències de les princeses més encantadores del món».

Es recordà d'en Marcel, un amic de l'escola; de la Ventafocs, que menjava barretes de xocolata del rebost de la madrastra; de la Blancaneu i el menjar greixós dels nans, i de la Sireneta, que enganyava tothom quan es tirava un pet a l'aigua.

Ara que ja llegia tota sola i molt bé, la Laura es va adonar que hi havia molts altres secrets que el pare no li havia explicat. Una gran emoció es va apoderar del seu cor. Passà el dit per l'índex del llibre i començà a llegir els capítols que no coneixia.

Però el que més va cridar-li l'atenció va ser aquest: